

Arrest

nr. 200 586 van 1 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, een ethische Tamil te zijn, en afkomstig te zijn uit Vathrahyen in Jaffna. U ging tot de tiende graad naar school en begon dan als visser. U bent afkomstig uit een familie met veel Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) leden, waaronder uw twee broers en een aantal neven van u. Eén van uw broers was bij de Zeetijgers en kwam om in 2007. De andere was een boekhouder voor de LTTE. Zelf was u van 2005 tot 2009 lid van de Zeetijgers, hoewel u steeds op land gelegerd was. U nam als voetsoldaat deel aan tal van gevechten.

Nadat de LTTE militair verslagen waren in 2009 deed u zich voor als een burger en kwam u in een rehabilitatiekamp in Nawaladi terecht, waar u verbleef tot 2011. Hierop kwam u vrij en werd u met de rest van uw familie gevestigd in Kudathane, waar u ook trouwde. Vervolgens keerde de familie in 2013 terug naar Vathrahyen. Uw broer werd om onduidelijke redenen in 2016 door de politie gearresteerd en wordt nog steeds vastgehouden. Op 28 februari 2017 arresteerden de autoriteiten een vriend van u genaamd T.. Ze vonden bij hem een foto van u twee samen. Hierop kwam de politie op 2 maart bij u thuis langs terwijl u op het werk was. Uw vrouw informeerde u hierover telefonisch, en u ging zich verstoppen bij vrienden, familie en in de jungle. De politie kwam nog een aantal keer langs bij u thuis, waarbij ze een geschreven bevel gaven u aan te melden aan het politiekantoor, en een bevel u aan te melden bij de anti-terreurafdeling in Colombo. Op 4 april keerde u 's avonds terug naar huis om uw familie nog eens te zien, maar 's nachts werd uw naam geroepen door twee gewapende mannen voor de deur. U glipte langs de achterdeur naar buiten terwijl uw vrouw de voordeur opendeed. De mannen schoten op u, maar raakten enkel uw vrouw (die slechts gewond raakte), en u kon ontkomen. U verstopte u de ochtend daarop in een koelwagen die u naar Kilinochi bracht. Daar verbleef u bij een vriend, en regelde u met uw vader uw vertrek uit het land. U vertrok op 29 april 2017 met een vals paspoort (naam: S.M.) uit Sri Lanka, en ging via Dubai naar Kabul, Afghanistan, waar u twee maanden in het huis van de smokkelaar verbleef. Hierop vloog u via Turkije naar Italië, waar u landde op 18 juni 2017. U kwam op 19 juni 2017 aan in België, waar u ook asiel aanvraagde op 26 juni 2017. Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: een aantal huwelijks-, geboorte- en overlijdensakten, enkele documenten omtrent uw verblijf in kampen, enkele documenten van de politie, een doktersbrief en x-ray platen omtrent de schotwonde van uw vrouw, en kopieën van een aantal foto's, en een Sri Lankaanse identiteitskaart.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd om uw beweerd asielaanvraag aannemelijk te maken en/of te staven met de nodige stukken en aldus een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken, en wel om volgende redenen. Vooraleer in te gaan op de directe aanleiding voor uw vlucht, kunnen een aantal meer algemene bemerkingen gemaakt worden. **Ten eerste** dient vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u geschetste vluchtroute. U zou met een vals paspoort een vlucht van Colombo naar Dubai genomen hebben, om vervolgens richting Kabul, Afghanistan te reizen, alwaar u zo'n twee maanden lang diende te verblijven vooraleer u uw reis naar Europa verder zette (CGVS p. 18). Hierover kan primo opgemerkt worden dat u geen paspoort voorlegde, noch enig ander bewijs dat uw vluchtroute zou kunnen staven, zoals een instapkaart, bagagestickers of andere zaken. U verklaarde dat u naar Europa kwam met het gebruik van een vals paspoort, onder een andere naam (CGVS p. 18), dat u zagezegd moest teruggeven aan de smokkelaar samen met alle andere bewijzen van uw reis (CGVS p. 19). Dit is een zeer stereotiepe verklaring, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen in deze al niet ten goede komt. Secundo is uw beschrijving van de twee maanden die u zou hebben doorgebracht in Kabul bovendien allermindst doorleefd te noemen. U wist niet waarom u precies langs daar diende te passeren (CGVS p. 19), en u verklaarde letterlijk dat u de plaats waar u verbleef "niet kan beschrijven", zagezegd omdat u deze enkel zag bij het komen en het gaan, en de enige ramen in het huis bovenaan waren (CGVS p. 19). Dit is een maar weinig overtuigende uitleg, en het valt maar erg moeilijk te geloven dat u zelfs niet zou weten of u in een stad dan wel op het Afghaanse platteland verbleef, zoals u expliciet werd gevraagd (CGVS p. 19). Bovendien zou u daar steeds alleen zijn geweest, noot buiten gekomen zijn, en enkel af en toe contact gehad hebben met vreemden die "in hun taal" praatten (CGVS p. 19, 20). Gevraagd wat u dan hele dagen deed, kwam u niet verder dan te stellen dat u van streek was, maar voor het overige niets deed, en zelfs geen tv kon kijken omdat de kanalen in andere talen waren (CGVS p. 20). Dit is totaal ongeloofwaardig: het is nagenoeg onvoorstelbaar dat u lijdzzaam twee maanden lang alleen in een kamer zou kunnen doorbrengen zonder enig betekenisvol menselijk contact, of noemenswaardige activiteit om u bezig te houden. Dat u zelf geen enkel coping mechanisme beschrijft, is tekenend voor de ongeloofwaardigheid van deze bewering. Hieruit kan enkel maar besloten worden dat u het CGVS liever niet de waarheid wenst te vertellen over de werkelijke wijze waarop u naar België kwam, en de periode tussen uw voorgehouden datum van vertrek en uw asielaanvraag in België. Dit is nochtans een essentieel element om de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees voor vervolging te beoordelen. Mocht bijvoorbeeld blijken dat u eigenlijk op legale wijze en met uw eigen paspoort het land uit reisde, zou dit het al zeer moeilijk maken om te geloven dat u iets te vrezen had van de overheid. Dat u het CGVS geen duidelijk zicht biedt op deze zaken, getuigt van een gebrek aan medewerking uwentwege die uw algemeen geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Ten tweede kan u ook geen enkel bewijs leveren van uw voorgehouden dienst bij de LTTE. De documenten die u voorlegt omtrent de periode van kort na de oorlog ("familiekaart" en document uit vluchtelingenkamp, documenten 2 en 3) zijn geen documenten die wijzen op een betrokkenheid bij de LTTE. Zo komen deze stukken niet overeen met uw verklaringen. Immers verklaarde u in een rehabilitatiecentrum te hebben gezeten, terwijl deze stukken, net zoals uw verklaringen (zie verder) eerder blijken te geven van een verblijf in een ontheemdenkamp. Gezien de stukken die u voorlegde niet overeenkomen met uw verklaringen wordt de geloofwaardigheid er van danig ondermijnd. Het ene stuk is een 'ration card' voor een familie hetgeen in geen geval is te rijmen met een beweerd verblijf in een rehabilitatiekamp. Het andere stuk komt van de 'danish refugee council', hetgeen evenmin overeenkomt met een verblijf in een rehabilitatiekamp (zie verder). De foto's die u voorlegde (document 7), zogezegd van uw periode bij de LTTE, tonen u alleen, binnen voor een kale muur, met een net hemd, broek en sandalen aan, gehurkt op de grond met een wapen van het type Kalasjnikov in uw handen. Het gaat om geposeerde foto's die uw dienst evenmin kunnen bewijzen. Uw kleding is allerminst een militaire uitdossing, en de context van de foto's wijst ook niet in de richting van een legerkamp, bunker, militaire operatie, of iets degelijks. Dat u een wapen vasthoudt is op zich ook geen indicatie van LTTE-dienst; het zou kunnen gaan van een wapen dat verborgen werd door een vriend na de oorlog, van een vriend die bij de veiligheidsdiensten werkt(e), het zou kunnen gaan om een realistisch airsoft-type wapen, etc. Hier kan dus enkel afgegaan worden op uw verklaringen.

Ten derde lijkt het er op basis van uw eigen verklaringen echter op dat de Sri Lankaanse overheid u op geen enkel moment vervolgd heeft voor uw voorgehouden dienst bij de LTTE, of hier zelfs maar van op de hoogte was. U stelt primo namelijk dat u op het einde van de oorlog uw uniform en wapen begroef, en u dan mengde onder de burgers om u naar gebied onder overheidscontrole te gaan (CGVS p. 10). Gevraagd om u als LTTE lid te melden, deed u dit niet, en u werd ook niet verraden (CGVS p. 10, 11). Daarbij kan nog opgemerkt worden dat volgens uw eigen verklaringen uw familie een hoge graad van LTTE-lidmaatschap kende, met onder meer een broer die gedood werd gedurende de oorlog (CGVS p. 5). U kan dit echter nergens staven en gezien de ongeloofwaardigheden in uw relaas en andere verklaringen wordt de geloofwaardigheid van de betrokkenheid van uw familie bij de LTTE volledig ondermijnd. In elk geval kwam u in 2011 vrij volgens uw eigen verklaringen en had u geen problemen tot 2017, hetgeen hoe dan ook niet te rijmen valt met uw verklaringen dat uw familie danig bij de LTTE betrokken was. Secundo kwam u nadien in een soort van opvangkamp terecht dat, afgaande op uw beschrijvingen, geen rehabilitatiekamp voor LTTE-leden was, maar een louter opvangkamp. U verklaart initieel dan wel dat het ging om een rehabilitatiekamp (CGVS p. 3), maar stelt tegelijk dat er hele gezinnen verbleven die niet per se banden met de LTTE hadden (CGVS p. 3, 4). Later stelt u vervolgens dat men iedereen in het kamp als LTTE-leden beschouwden (CGVS p. 11), maar ook dat u daar hele dagen niets anders deed dan voetbal spelen en tv kijken (CGVS p. 11). Op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier blijkt nochtans dat in deze rehabilitatiekampen nochtans ingezet werd op rehabilitatie van ex-LTTE leden, dit door deprogramming, beroepsopleidingen, en dergelijke meer, en dat de deze centra voorbehouden waren aan LTTE cadres, niet zomaar hele gezinnen. Dat u dus documenten (zie boven) neerlegt die uw relaas tegenspreken, doet elke vorm van geloofwaardigheid teniet. U verklaart tertio ook dat u op een bepaald moment zonder meer werd vrijgelaten (CGVS p. 11), zonder ergens in uw verklaringen nog te refereren aan een meldingsplicht of enige andere vorm van opvolging naderhand, wat nochtans ook deel uitmaakte van het re-integratieproces. Deze zaken doen vermoeden dat u niet werkelijk het re-integratieproces hebt doorlopen en u aldus geen zicht geeft op uw werkelijke situatie. Samen genomen met het gebrek aan bewijs voor uw voorgehouden LTTE-dienst, doet dit ernstige twijfels rijzen over uw voorgehouden profiel van LTTE-militant.

Ten slotte, kan er ook nog op gewezen worden dat u Europa naar uw eigen zeggen bent binnengekomen via Italië, om vervolgens naar België te rijden en daar asiel aan te vragen (CGVS p. 18). Er kan van iemand die voor zijn leven vreest in zijn land van herkomst nochtans verwacht worden dat die zich zo vlug mogelijk onder de bescherming van een andere staat zou plaatsen, in plaats van aan asylum shopping te doen. Dat u dit niet hebt gedaan, is een indicatie dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging mogelijk niet zo ernstig is als u zelf voorhoudt.

Naast deze algemene punten, kunnen er ook een groot aantal vraagtekens geplaatst worden bij de door u voorgehouden directe aanleiding voor uw vertrek uit Sri Lanka. U verklaart dat de autoriteiten op een bepaald moment naar uw huis kwamen toen u op het werk was en vroegen dat u zich zou aanmelden aan het politiekantoor, waarop u uit schrik voor hen onderdook, en na een schietpartij het land verliet. Hierover dient **ten eerste** opgemerkt te worden dat het vreemd is dat de autoriteiten plots achter u aan zouden komen in de loop van 2017, na u zes jaar lang met rust gelaten te hebben, op de supra vernoemde diefstal van een partij materieel na. U verklaart hierover dat dit te wijten was aan een foto van u en een andere ex-LTTE'er, die werd gevonden bij die ex-LTTE'er (CGVS p. 12).

Het is evenwel opmerkelijk dat ze u louter hierom zouden vervolgen; het betrof immers een gewone “net genomen” foto (CGVS p. 13), en niet bijvoorbeeld een foto van u twee in LTTE-tenuue. U kan voor het overige trouwens ook niet aangeven waarom uw vriend opgepakt geweest zou zijn (CGVS p. 12), hoewel u nochtans met zijn moeder had gepraat en zo te weten kwam dat de politie de foto van u twee had meegenomen (CGVS p. 12). Voor het overige hebt u ook geen idee waarom men u zou willen oppakken, en kan u geen concrete aanleiding aanwijzen (CGVS p. 16). Dat de autoriteiten plots achter u aan zouden komen na al die jaren is daarom eigenlijk maar weinig aannemelijk. Het is **ten tweede** opmerkelijk dat de politie u initieel thuis zou zijn komen zoeken op 2 maart 2017. Het betrof namelijk een donderdag, een gewone werkdag, waardoor men redelijkerwijs kon verwachten dat u op dat moment ook op het werk zou zijn – en zo geschiedde (CGVS p. 12). Ook gingen ze toen ze dit van uw vrouw hoorden niet naar uw werk, maar zeiden ze louter dat u zich op het einde van de dag moest aanmelden (CGVS p. 15), waardoor uw vrouw u kon informeren en u kon onderduiken. Hierop gewezen, stelde u enkel dat u naderhand niet meer naar het werk ging en volledig ondergedoken leefde (CGVS p. 15), maar dit verklaart natuurlijk niet deze initiële misstap van de politie. U verklaart **ten derde** dat u meteen onderdook omdat u bevreesd was nadat uw broer, ook een ex-LTTE'er, door de autoriteiten was opgepakt begin 2016, en naderhand nooit is vrijgelaten (CGVS p. 3, 13, 14). U legt evenwel geen enkel bewijs voor van het bestaan van deze tweede broer, noch enig bewijs van zijn arrestatie. U verklaart nochtans dat de autoriteiten hem geenszins hebben doen verdwijnen: uw vader kan naar hem informeren, en zou dan worden gezegd dat het onderzoek nog loopt (CGVS p. 3). Het lijkt maar weinig waarschijnlijk dat de autoriteiten enerzijds openlijk zouden zijn over de detentie van uw broer, maar dat hier anderzijds geen enkele documentaire neerslag van zou zijn; u beweert trouwens ook dat toen de autoriteiten achter u aankwamen, ze u tot twee maal toe een oproepingsbrief om u aan te melden hebben afgeleverd (documenten 4 en 5). Dat er daarom geen neerslag is van de arrestatie van uw broer, is erg merkwaardig. Maar u legde **ten vierde** zoals opgemerkt wel twee documenten voor die de autoriteiten aan uw vrouw bezorgd zouden hebben (documenten 4 en 5). Hier kunnen evenwel verschillende bemerkingen bij geformuleerd worden. Primo valt het op dat document 5 alles behalve een officiële indruk maakt: deze is opgesteld in het format van een gewone brief, zonder bijvoorbeeld een speciale briefhoofd, een bijzondere structuur, enigerlei symbolen, kenmerken, watermerken, etc. van de politiedienst die het afleverde. Iedereen met een tekstprocessor en de taal machtig kan deze gefabriceerd hebben. Merk ook op hoedanig deze van vorm verschilt van document 4. Secundo legt u ook vreemde verklaringen af over (het ontvangen van) deze documenten. Uw vrouw zou document 4 ontvangen hebben op 3 maart 2017 vanwege de politie, en document 5 op 15 maart 2017, namens de antiterreurafdeling van de CID (CGVS p. 12, 16). Document 5 is nochtans gedateerd op 28 februari 2017, en ook nog eens getekend met als (handgeschreven) datum 28 februari 2017. U verklaart hierop dat de brief mogelijk toen is opgesteld, maar later is afgeleverd (CGVS p. 17). Dat doet evenwel de vraag rijzen waarom document 5 tot tweemaal toe is gedateerd op 28 februari 2017. Bovendien zou dit betekenen dat u al op 28 februari 2017 in het vizier kwam van de anti-terreurafdeling, maar dat u achteraf tot driemaal toe louter gesommeerd werd om naar het lokale politiekantoor te komen (CGVS p. 12, 13, 15). Vreemd.

Ten slotte konden ook uw verklaringen over de nachtelijke schietpartij waarbij uw vrouw gewond raakte maar weinig geloofwaardig over. Primo dient in dit kader gewezen twee worden op de documenten die u voorlegde waaruit zou blijken dat uw vrouw neergeschoten was, namelijk een x-ray-plaat en een doktersbriefje (documenten 6). Zelfs als deze documenten voor waar worden genomen, tonen ze niet aan dat uw vrouw is neergeschoten door de veiligheidsdiensten, noch dat dit gebeurde in het kader van een klopjacht tegen u georganiseerd. Het zou enkel bewijzen dat uw vrouw is neergeschoten rond de datum vermeld op de documenten, wat ook het gevolg geweest kan zijn van een ongeval of ordinaire misdaad. Bij gebrek aan een geloofwaardig relaas, bewijzen deze documenten uw versie van de feiten geenszins. Secundo is het ook opvallend hoedanig buiten proportie het optreden van de politie die avond was, vergeleken met de eerdere interacties. Zoals supra al opgemerkt was men initieel zodanig laks dat ze niet eens de moeite namen om u op het werk te komen zoeken, terwijl u beweert dat men u op deze avond zonder verpinken in de rug probeerde schieten toen u vluchtte, en toen uw vrouw raakten (CGVS p. 15). Dit is een wel heel meedogenloos optreden. Tertio was hele verloop dat u van die avond schets maar weinig geloofwaardig. U zou 's nachts rond 11u op 3 april 2017 naar huis zijn gegaan. Enkele uren later zouden er evenwel gewapende mannen naar uw huis gekomen zijn, die dan buiten om u stonden roepen, zodanig dat u hen kon zien. U kon evenwel door de achterdeur naar buiten glippen en hen zo ontkomen (CGVS p. 13, 15). Ook hier probeert u wederom het ontlopen van de autoriteiten op te hangen aan een maar weinig geloofwaardige onkunde van hun kant.

Eenzijds zou u ondertussen zodanig wanted geweest zijn dat men uw huis vermoedelijk onder observatie had geplaatst (zodanig dat men kon binnenvallen op de ene avond dat u daar was), gewapende mannen achter u aanstuurde, en ook nog eens met scherp op u schoot terwijl u probeerde wegrennen, maar anderzijds had men er blijkbaar niet aan gedacht om uw huis te omsingelen of om ook iemand aan de achterdeur te posteren. Men probeerde u ook niet te verassen in uw slaap, getuige dat de agenten eerst hun aanwezigheid kenbaar maakten door te beginnen roepen voor uw huis (CGVS p. 13). Deze verschillende vaststellingen vertonen een te grote onderlinge spanning, en het geheel komt daarom maar weinig geloofwaardig over.

Al het bovenstaande in acht genomen, dient besloten te worden dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u in Sri Lanka gezocht werd door de autoriteiten. Voor het overige haalt u enkel nog aan dat u vreest dat uw vrouw verkracht zou kunnen worden mochten de autoriteiten het huis terug doorzoeken, maar aangezien u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat zij werkelijk achter u aan zitten, lijkt deze vrees niet gegrond. U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten doen aan bovenstaande bevindingen geen afbreuk. Documenten 2 tot 7 zijn supra reeds aan bod gekomen. Documenten 1 en 8, een identiteitskaart en een aantal huwelijks-, geboorteen overlijdensakten betreffen dan weer zaken die het CGVS niet betwist. Het is trouwens zo dat documenten enkel een geloofwaardig relaas kunnen ondersteunen, niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas herstellen. Dat u trouwens in 2016 een kopie kreeg van uw huwelijksakte, geeft aan dat u toen geen problemen kende met de Sri Lankaanse overheid.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielsezoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde banden met de LTTE en uw asielse relaas beiden totaal niet geloofwaardig zijn, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u. Volledigheidshalve merkt het CGVS hier ook op dat u in België geen activiteiten hebt voor of binnen de Tamil gemeenschap in België die van ideologische of politieke aard zijn (zie gehoorverslag CGVS p.20), zodat ook zulke activiteiten een eventuele terugkeer niet in de weg kunnen staan.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 16 november 2017 in een eerste middel een schending aan *“van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel schending van artikel 4 van Richtlijn 2004/83”*.

Hij herhaalt dat hij zijn (vervalst) paspoort moest teruggeven aan de smokkelaar en dat hij *“moeilijk iets [kan] bijbrengen wat hij niet meer heeft en wat hij verplicht was terug te bezorgen aan de smokkelaar”*.

Hij stelt slechts beperkte informatie te kunnen geven over zijn verblijf in Kabul omdat hij in die periode niet naar buiten kon, omdat de tv in de woning ernaast in het Tamil was *“waardoor hij er ook niets van begreep”* en omdat er bij bezoek werd gesproken *“in hun taal die verzoekende partij niet machtig was”*.

Dat hij geen bewijs kan voorleggen van zijn LTTE-dienst wijt hij aan het feit dat hij *“nadat de LTTE militair verslagen waren in 2009 zich [voordeed] als een burger en hij in een ontheemdenkamp [terecht kwam], waar bij verbleef tot 2011”*. Volgens hem moeten de voorgelegde foto's *“te worden aanzien als een begin van bewijs”*, temeer daar *“niet alle LTTE leden dragen steeds een uniform; de uniformen worden gedragen bij speciale gebeurtenissen”*.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de Sri Lankaanse overheid hem op geen enkel moment vervolgd heeft voor zijn voorgehouden dienst bij de LTTE of hier zelfs maar van op de hoogte was, herhaalt verzoeker dat hij *“nadat de LTTE militair verslagen waren in 2009 zich [voordeed] als een burger en hij in een ontheemdenkamp [terecht kwam], waar bij verbleef tot 2011”*, dat zijn vader en broer er ook terecht kwamen en dat *“de vader is nu nog steeds in Sri Lanka, maar de broer werd meegenomen in 2016 en tot op heden weet verzoekende partij niet waar deze is”*. Hij wijst tevens op de vervolgingsfeiten die hem zijn land deden verlaten.

Aangaande het argument dat hij niet eerder in Italië asiel heeft aangevraagd stelt hij dat *“er voorafgaand aan de smokkelaar gevraagd [werd] om hem naar België te brengen”*. Hij meent dat *“dit kan en mag geen reden zijn om een weigeringsbeslissing ten gronde te motiveren”*.

Wat de problemen met de autoriteiten in 2017 betreft, legt verzoeker uit dat *“de autoriteiten viseerden hem onder meer op grond van een foto van verzoekende partij en een vriend die ook lid was van de LTTE, de genaamde T., en deze foto werd bij deze gevonden”*. Hij geeft aan niet te weten wat deze vriend juist aan de politie heeft verklaard over hem en/of over deze foto omdat *“als de politie dit tegen niemand heeft verteld, dan kan verzoekende partij dit ook niet te weten komen”*.

Verzoeker *“verduidelijkt de data op de brieven vanwege de politie (ontvangen door zijn echtgenote op 03.03.2017) en deze namen de anti-terreurafdeling van de CID (ontvangen door zijn echtgenote op 15.03.2017 doch opgesteld op 28.02.2017)”*. Hij meent dat *“deze laatste brief zal waarschijnlijk eerder opgesteld zijn omdat zijn vriend ook eerder was opgepakt en de brief zal enkel later verzonden zijn zodat de echtgenote van verzoekende partij deze heeft ontvangen op 15.03.2017”*.

Betreffende de nachtelijk schietpartij kan verzoeker *“enkel maar verklaren wat hij heeft meegemaakt en de politie heeft op deze manier gereageerd”*. Hij benadrukt nog *“dat de politie niet wist waar hij werkte en dat verzoekende partij ook geen vaste werkdagen had, waardoor dit vermoedelijk de reden zou kunnen zijn waarom de politie niet gepasseerd is op het werk van verzoekende partij”*.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *“artikel 48/4, Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”*.

Waar de bestreden beslissing stelt dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat, meent verzoeker dat hij *“zijn vermoeden band met de LTTE meer dan voldoende heeft aangetoond”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker “*tijdelijke ID-kaart vader*”, “*tijdelijke ID-kaart broer*”, “*medisch attest m.b.t. x-ray genomen op 30.12.2017 van zijn echtgenote*” en “*de x-ray waarop de kogel te zien is in het been van zijn echtgenote*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka uit vrees voor problemen met de autoriteiten omwille van zijn LTTE-activiteiten.

2.4.2. De Raad hecht geen geloof aan het asielaanvraag van verzoeker, gezien zoals ook uitgebreid wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, (i) verzoeker geen begin van bewijs neerlegt van zijn LTTE-verleden of dat van zijn familieleden; (ii) zijn verblijf in een ontheemdenkamp zijn LTTE-activiteiten evenmin aantoont, daar uit zijn verklaringen en uit het verzoekschrift blijkt dat het geen rehabilitatiekamp betrof; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoeker in 2017 plots dermate bedreigd en vervolgd zou worden door de Sri Lankaanse autoriteit, terwijl hij tot dan 6 jaar gerust werd gelaten; (iv) zijn onaannemelijke verklaringen betreffende de aanleiding van zijn problemen in 2017, met name de arrestatie van en foto met T.; (v) de door verzoeker voorgelegde documenten die moeten aantonen dat hij gezocht werd geenszins bewijskrachtig zijn; (vi) zijn vage en ongeloofwaardige verklaringen aangaande het gebruikte (vervalste) reisdocument en zijn tijdelijk verblijf in Kabul.

2.4.3. Waar in het verzoekschrift het gebrek aan bewijs geweten wordt aan het feit dat hij “*nadat de LTTE militair verslagen waren in 2009 zich [voor deed] als een burger en hij in een ontheemdenkamp [terecht kwam], waar bij verbleef tot 2011*”, antwoordt de Raad dat dit geen afdoende verklaring betreft voor het totaal gebrek aan bewijzen van zijn LTTE-verleden of dat van zijn familieleden. Te meer daar verzoeker wel geposeerde foto's van hem met een wapen kan voorleggen, ziet de Raad niet in waarom hij geen stukken zou hebben bewaard die zijn dienst bij de LTTE wel kunnen staven. Dat “*niet alle LTTE leden dragen steeds een uniform; de uniformen worden gedragen bij speciale gebeurtenissen*” is een loutere bewering en doet overigens geen afbreuk aan de vaststelling dat voornoemde foto's zijn activiteiten/verleden bij de LTTE niet kunnen aantonen.

2.4.4. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees koestert en aanzien van Sri Lanka, wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker Europa is binnengekomen via Italië maar daar geen asiel heeft aangevraagd. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“er voorafgaand aan de smokkelaar gevraagd [werd] om hem naar België te brengen”* en dat *“dit kan en mag geen reden zijn om een weigeringsbeslissing ten gronde te motiveren”*, benadrukt de Raad dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoeker de kans had om in Italië asiel aan te vragen, maar dit heeft nagelaten, is dan ook wel degelijk een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht en relateert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging.

2.4.5. Dat het document gedateerd op 28 februari 2017 *“waarschijnlijk eerder opgesteld [zal] zijn omdat zijn vriend ook eerder was opgepakt en de brief enkel later verzonden [zal] zijn zodat de echtgenote van verzoekende partij deze heeft ontvangen op 15.03.2017”* verklaart niet waarom verzoekers echtgenote reeds op 3 maart 2017 een document van de autoriteiten - gedateerd op 3 maart 2017 - ontving, doch pas op 15 maart 2017 het document van de CIB, dat gedateerd werd op 28 februari 2017, in handen kreeg (gehoor, p. 12, 16).

2.4.6. De ter terechtzitting voorgelegde *“tijdelijke ID-kaart vader”* en *“tijdelijke ID-kaart broer”*, uitgegeven in juni 2009 door de Sri Lankaanse autoriteiten in het kader van *“IDP's registration project”*, kunnen, voor zover het al authentieke documenten betreffen gelet op de corruptie en de prevalentie van vervalste (identiteits-)documenten waarvan sprake in het administratief dossier (*“COI Focus: Sri Lanka: Corruptie en (ver)vals(t)e documenten”* van 29 augustus 2017), hoogstens de registratie van verzoekers broer en vader in een ontheemdenkamp aantonen, doch vormen geen bewijs van hun betrokkenheid bij de LTTE, noch van de beweerde vervolgingsfeiten in 2016 (verzoekers broer) en 2017 (verzoeker zelf) door de Sri Lankaanse autoriteiten. De Raad merkt nog op dat het document van verzoekers broer geheel onleesbaar is terwijl de kaart samen met deze van de vader zou zijn uitgereikt (zie volgnummers). De ter terechtzitting neergelegde *“x-ray waarop de kogel te zien is in het been van zijn echtgenote”* en het voorgelegde *“medisch attest m.b.t. x-ray genomen op 30.12.2017 van zijn echtgenote”* dat volgens verzoekers raadsman *“een nieuwe x-ray”* van zijn echtgenote op 30 december 2017 zou bevestigen, kunnen evenmin de door verzoeker aangebrachte asiel feiten staven. Hieruit blijkt immers geenszins in welke omstandigheden de letsels werden opgelopen, noch wie deze veroorzaakt zou hebben. Immers, een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). De ter terechtzitting neergelegde documenten kunnen hoe dan ook niet aantonen dat verzoeker ooit bij de LTTE zou zijn aangesloten geweest, noch dat hij thans vervolgd wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten.

2.5. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asiel motieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.5.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6.2. Verzoeker voert ook geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK